

villig til at bære de Byrder, der paalægges den her, men saa maa de Herrer ogsaa fra deres Side lade det Nummer paa deres Agitationsvalse gaa ud, at de herved forøgede Militærudgifter ere en Tynge paa den brede Del af Befolkningen, for det er, naar dette Forslag gennemføres, ganske afgjort i Strid med Sandheden. (*Borgbjerg*: Det tynger hele Samfundet, altsaa ogsaa alle Samfundsklasser). Ja, det ærede Medlem kom med en ejendommelig Skatte-teori, og det ærede Medlem har sjensynligt ikke syntes om Lovforslaget — det vil sige, han synes selvfølgelig om det som den gode og brave Borger, han i sine gode Øjeblikke er, men som Agitator synes han ikke saa godt om det, og han holder ikke af den Tale, at det er de velstillede, der bære disse Udgifter, og saa opstiller han en ny nationaløkonomisk Teori, der dog ikke er saa ganske ny, idet man kender den fra Frankrig, hvor man hver Gang Indkomstskatten er kommen frem, har set vel navnlig Bankierer og Bankier-økonomer, naar de i deres Modstand mod Indkomstskatten ikke have kunnet faa bedre Argumenter, sige: Indkomstskatten skulle i Arbejdere ogsaa gaa imod. Denne liberale Storbankier- og Bourgeoislære om Indkomstskatten benyttes i dette Øjeblik af politiske Hensyn af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (*Borgbjerg*). Jeg vil da blot sige til ham, at jeg tror, han altid vilde vinde ved at være lidt mindre Taktiker og interessere sig lidt mere for Sagerne, saa vilde han ikke lade sig forlede til at benytte det Argument mod Indkomstskatten, at den overvæltet paa Arbejderne.

Angaaende Tallene vil jeg gøre en lille Bemærkning. Jeg har ikke Tallene for hele Landet, men i København f. Eks. er der i Øjeblikket 208 Mill. Kr. angiven Skatteindtægt. Her fradrages, som ærede Medlemmer vide, de 800 Kr. og Børnefradraget, det skattefrie Minimum af Indkomst, som anses for at være tilstrækkelig beskattet ved den indirekte Beskatning. Tilbage bliver som egentlig fri Indtægt her i København 125 Mill. Kr., der altsaa rammes af den nuværende Indkomstskat. Af dem ville de 90 Millioner eller 72 pCt. rammes af den nye foreslaaede Indkomstskat, medens de 28 pCt., 34 Millioner, ville gaa fri. Altsaa 72 pCt. af de frie Indtægter ville rammes af den militære Indkomstskat, 28 pCt. gaa fri; saaledes stiller Forholdet sig for Indtægternes Vedkommende. Men se vi paa Personerne, vil det vise sig, at

67,000 af de 78,000 Statsskatteydere i København, altsaa 87 pCt., gaa fri for den nye Skat, og kun 13 pCt., $\frac{1}{8}$ af Skatteyderne, komme til at betale den. Her er med andre Ord atter Beviset ført for, at det er en Skat paa de velhavende, idet kun 13 pCt. af Skatteyderne faa en Forhøjelse ved denne Lov.

Jeg maa her gøre en Bemærkning om Forholdet mellem Land og By, idet der maaske i den Henseende kan siges at være lidt af en Fejl ved det foreliggende Forslag. I København og Frederiksberg er der med Fradrag af gifte Kvinder 246,000 Personer over 18 Aar, heraf rammes 56 pro mille eller 13,430 af Skatten. Men af Landbrugets 355,000 voksne Personer med Fradrag af gifte Kvinder rammes 5,000 eller 14 pro mille af Skatten, med andre Ord, der er forholdsvis 4 Gange saa mange Personer, der rammes i Byerhverv som i Landbruget. Det ligger selvfølgelig noget i, at de store Formuer foren Del findes i København, skønt der ogsaa er nogle paa Landet, men det ligger ogsaa i, at Prisniveauet er saa afgjort forskelligt, at jeg, uden at være aggressiv, har Lov til at paastaa, at en Indtægt paa 4—5,000 Kr. i København i Henseende til Købeevne, Velvære og Anseelse svarer til en Indtægt af 2,000 à 2,400 Kr. paa Landet. Og naar vi se, at der kun er 5,000 Personer paa Landet, der ville blive ramte af denne Indkomstskat, ville vi forstaa, at man i Virkeligheden maa op til Folk, der eje Ejendomme paa 9 Tdr. Hartkorn og derover, for overhovedet at faa disse Folk dragne ind under den nye Indkomstskattelov; med andre Ord: Det maa hævdes, at Indehaverne af Landbrugets mellemstore Besiddelser ville ved denne Lov i høj Grad slippe for Byrder, som jeg dog er sikker paa, at de selv gerne paa en eller anden Maade som gode patriotiske Mænd ville være med til at bære. Og hvis vi havde fulgt det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) med Hensyn til at gaa op til 4,000 Kr., vilde Tallene jo have været endnu mere formidable, saa vilde vi rimeligvis være naaede op til 11 eller 12 Tdr. Hartkorn.

Naar vi nu se paa, hvorledes Resultatet bliver af Loven, som den foreligger fra Regeringens Side, er der kun det, jeg skal bemærke, at en Mand, som har 3,200 Kr. om Aaret, vil faa 9,60 Kr. mere i Skat. En Mand, der har 120,000 Kr., og der findes virkelig en Del af den Slags Mænd, vil faa 1,800 Kr. mere i Skat, og den